

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XXV. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

514. HEBDOMADA XXIV.

peccatori. Sibi veniam humiliter rogat. Accipe formam, quam orans sequaris. Sit oratio & meditatio tua humilis: occupetur in tui ipsius cognitione, in expurgatione animi à pravis affectibus.

3. *Dico vobis: Descendit hic justificatus in domum suam ab illo.* Ib. Habes hic de utroq; orante sententiam Dei. Justificatur humilis, damnatur superbus. Ita tu semper melior ab oratione surges, si ejus tempore versatus fueris in humili tui cognitione, & abiectione, àiisque affectibus, qui hanc consequuntur. S. Aug. in Psal. 93. *Videte fratres, magis placuit Deo humilitas in malis factis, quam superbia in bonis factis. Ita Deus odit superbos.* Hinc nec te laudabis, nec laudari affectabis. Vives, te, & Deo contentus.

DOM. XXV. POST PENTEC.
Repuerascendum pro Regno Dei.

1. *Adferebant ad illum infantes, ut eos tangeret.* Marc. 10. Multum refert, quibus quisq; imbuatur principiis à teneris annis. Ipse hoc experiris. O si statim allatus fuisses ad Christum! si instructionem te adducere volentium acceptaffes! Hoc non egisti: expedit ergò, ut jam per virtutem fias parvulus, & te à Superioribus ad Christum duci patiaris: Idque tanto magis, quanto in vocatione es tenerior. Quia ab hoc principio omnis reli-

qua vita dependet. Talis in omnem vitam eris, qualis è prima novitiatus disciplina abibis.

2. *Quod cum viderent discipuli, increpabant eos. Iesus autem dixit: Sinite pueros venire ad me.* lb. Ostendit Christus, quam charum sibi sit, animas innocentes ad se venire. Venisti innocens? gratiam inæstimabilem es consecutus. Ex quo tanto gravius tibi incumbit debitum innocentiam apud Christum conservandi. Roga ergò Dominum semper, ut in hunc finem in Eucharistia cor tuum tangat. Committuntur tibi juxta vocationem tuam parvuli: Cura, ut ad Christum adducas potius per virtutem, quàm ut per scientias illuminines. Non minus enim ad hoc obligaris, quàm ad istud. De utroque Deo respondebis.

3. *Talium est enim regnum calorum.* Ibid. Adverte non istorum tantùm, qui non possunt peccare; sed talium, qui per virtutem non volunt, *est regnum calorum.* Ergò debes repuerascere: peccata, & imperfectiones omninò ignorare, ut agas; simplicitate quadam velut naturali, in bonum ferri; nisi hoc facias, statutum est: *Quisquis non receperit regnum Dei velut puer, non intrabit in illud.*

**Dives Adolefcens eruditur ad vitam
æternam.**

1. **E**Cce unus accedens ait illi: Magifter bone, quid faciam, ut habeam vitam æternã. Matth. 19. Quantum in hoc adolefcente est vitæ æternæ defiderium ! fed quantum est tuum? Ex cura, quæ eius confequendi caufa impendis, mendifrare potes. Si parum aut raro follicitus es, nullum eft tuum defiderium. Et tamen eft neceffarium. Ergo quotidie quære potius, quid faciam, quàm quid docebo? quid difcam? quid loquar? Scientiis & verbis non obtinetur cœlum, fed factis.

2. *Qui dixit ei: fi vis ad vitam ingredi, ferva mandata. Ibid.* Quod fæculari de mandatis Dei, hoc religiofo de fuis regulis dicitur. Non dico; non ibis ad cœlum, fi regulas, quæ fub mortali non obligant, non ferves: fed dico, non ibis via tuæ vocationis, non ibis expeditius. Imo fi fpernis, ægrè ibis: quia *qui fpernit modica, paulatim decidet.*

3. *Dicit illi adolefcens: Hæc omnia cuftodi vi à juventute mea, Ibid.* Quàm felix, fi hoc dicere pollis de juventute tua in vita fæculari! Quàm felix, fi ab ingreffu religionis dicere pollis re regulas obfervaffe! fed in utroque quàm procul habes! hoc ipfum tibi motivum effe debet ad accuratam earum obfervationem: quia Deus vult te per hanc viam ad falutem dirigere.

FERIA III.

Diviti Adolescenti suadetur perfectio.

1. *At illi Iesus: Si vis perfectus esse, vade & vende omnia, qua habes, da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo* Matth. 19. Marcus praemittit c. 10. *Iesus intuitus eum, dilexit eum.* Sed quomodo ostendit dilectionem? docendo viam perfectionis, & thesaurum spondendo. Docet enim non tantum quomodo salvus fiat, sed quomodo in gloriam major evadat. Quae felicitas tua, si eam bene assequeris, qui sic vocatus es? Quam nihil est, quod dimisisti! quam magnum, quod reponitur! Majorem hunc thesaurum reddere potes, si affectum a terrenis semper magis purifices.

2. *Cum audisset adolescens, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones.* Ibid. Vide quantum noceat affectus ad creaturas. Ille etiam innocens adolescens a Christo avellitur. Sed & tu hoc malo laboras. Vis hoc commodum tuo non carere, & simul caelum obtinere. Emendum est caelum; non plura dando; sed minus retinendo. Isa. 48. *Elegi te in carmine paupertatis.* Qui affectu purior in hoc camino est, electus est. Quis hic tibi ad hoc medium obtinendi caelum est affectus? quam ab omni creatura avulsus?

3. Je-

2. *Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cœlorum.* Ib. Veritas hæc scripta plana est. Ergò à contrario, pauper non difficilè intrabit in regnum cœlorum. Quàm gratulari tibi potes, quòd Deus te ad viam cœli reposuerit, qua facilius id obtineas. Sed non crede satis esse, quod reliqueris omnia, nisi & te relinquant, & affectu à creaturis recedas. Non enim Christus tibi difficultatem cœli facit, sed tu ipse, seu affectus inordinatus.

F E R I A I V.

Præmium eorum, qui relictis omnibus Christum sequuntur.

1. *Tunc respondens Petrus dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; quid ergò erit nobis?* Matt. 19. Ad quæstionem de præmio duo præmittit Petrus. 1. *reliquimus omnia.* 2. *secuti sumus te,* quasi tacitè dicat: non auderem de præmio quærere, nisi hæc nos præstitisse ostenderem. Reliquisti omnia? etiam te ipsum? curam commodorum, honoris, sensualium? O quam tibi mentiris te reliquisse omnia, si hæc non reliquisti? Esne Christum secutus? in paupertate? in contemptu? &c.

2. *Iesus autem dixit: Amen dico vobis, quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit filius hominis, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.*

Ibid.

Ibid. Dignum est honorari à Christo eos, qui ejus amore relictis omnibus facti sunt despecti. Quàm tunc jucundum erit Christum in opem, & contemptum elegisse? Cur ergò nunc non eligis? An nunc alia veritas, tunc alia? Dies Domini revelabit falsum, quoniam nunc niteris; verum, quod spernis. Quoniam honor ille præsentem contemptu venalis est.

3. *Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.* Ibid. Relinquenti sua spondetur præmium, Quantum? centuplum. Neq; id in alteram vitam rejicitur, sed in hac datur. Quid utilius? Adjicitur certitudo futuræ vitæ: Quid jucundius? Quare ergò quandoq; tristis es anima mea? Fierine potest, ut non vivas contenta tuo centuplo? Non recepi inquis. Mentiris. Marc. 10. *Nemo est, qui reliquerit omnia, qui non accipiet centies tantum nunc in tempore hoc cum persecutionibus.* Si non recepisse te dicis, mendacem facis Deum. Non experior, inquis. Ergò verè non reliquisti omnia, non te omninò exspoliasti. Ergò affectum omnem evacua, ut experiaris.

F E R I A V.

Parabola Operariorum in Vineâ.

Simile est regnū calorū homini patrifamilias,

lias,

milias (hic Deus est) qui exiit primo mane circa horam tertiam, sextam, nonam (in omni hominum ætate,) conducere operarios in vineam suam Matth. 20. sive in statum quendam cuique certum vivendi, Circa undecimam vero exiit, & invenit alios stantes, & dicit illis: *quid hinc statis tota die otiosi?* Agnosce te in vineam ad societatem vocatum, & gratias age. Vide ne hinc sis otiosus, si forte, antequam conducereris, fuisti. Nihil est magis tuum, quam tempus; cuius usus à te uno solo pendet, ut omni momento uti possis vel in vitam, vel in mortem. Sed nihil est minus tuum, quam tempus; cuius æque, ac vitæ tuæ abusus est vitæ tus *Quod enim vivimus, Deo vivimus.* Et quantum tu temporis projicis otiosis colloquis? *Tantam gloriam omni hora negligis, quanta bona interim facere potuisses, S. Bonav. l. 1. de prof. Relig. c. 13.*

2. *Cum serò autem factum esset* Ibid. (primo post mortem momento dixit vinea procuratori: *voca operarios, & redde illis mercedem.* Quantum hoc verbum erit solatio! sed solum operariis, non otiosis. Illum vesperum sæpè cogita. *Adesse festinant tempora.* Deut. 32. *Reddit ergo mercedem, æqualem omnibus, etsi alii longiore, alii brevior tempore laboraverint.* Deus enim in opere magis fervorem, & puritatem intentionis attendit, quam tempus impensum. *Veneris autem*
ma.

manè aut serò, ad menturam fervoris recipies. Noli tibi de annis religionis blandiri : Deus ponderat fructum emendationis.

3. *Venientes autem primi, & accipientes murmurabant.* Ibid. Hic seniorum, sed tepidorum defectus est. Putant sibi plus debere, quia diutius sunt in religione; & non cogitant, quo animo, quo profectu. *Nos portavimus pondus diei, & æstus.* Contemnunt alios: *Hi novissimi unâ horâ fecerunt* : isti juvenes, heri nati, &c. Et non conferunt suum temporem cum illorum fervore. Denique invident : *Pares illos nobis fecisti* : si quid juveni benè merito concedatur, si elevatur, &c. Quibus meritò responderetur : *Non facio tibi injuriam*, Absint ista à te : sed quantum tempore, tantum virtutibus & meritis procede.

F E R I A VI.

De Lazaro ægrotante.

Miserunt ergò sorores Lazari ad Iesum, dicentes : *Ecce quem amas, infirmatur.* Joan. 11. Quærunt fratris sanitatem ab optimo medico cum fiducia, & indifferentia. Non allegant sua merita, nec suum, aut fratris in Christum affectum ; sed solum amorem Christi in Lazarum. Id enim, quo solo persuadetur, ut nobis beneficiat, est amor, quo in nos fertur. *Dixit eis Iesus : Infirmitas hac non est ad mortem, sed pro gloria Dei.*
Sano

Sano iudicio credere debes morbum illum fuisse Lazaro beneficium, quod inde emerget gloria Dei. Non aliud de tuis malis iudica, ut te illis subdas humiliter, ne Deo gloriam fureris.

2. *Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum: Ib. Quomodo ergo, ut audivit, quia infirmabatur, tunc mansit in eodem loco duobus diebus?* Hoc ergo est amare, non succurrere in tempore? pati amici mortem, amicorum afflictionem? Ita Deus amat, non molliter, sed utiliter ad finem, ad quem nos creavit. Patitur, & vult Lazarum mori; quia hoc erat pro gloria Dei. Credisne Deum velle eas afflictiones, quas pateris? Certè si nollet, non affligerent. Ergo crede esse pro gloria Dei; quia quidquid vult, ad hunc finem vult. Hoc si serio cogitaveris, mollius feres.

3. *Lazarus mortuus est, & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi. Ibid. Ostendit Iesus, ita à sua providentia ordinari ea, quæ putamus mala, ut inde emergant bona. Et hunc ex afflictionibus tuis vult fructum Deus, nisi tu impedias. Pateris? vult ut credas eum esse Dominum, te servum; eum posse de te ad libitum disponere, te obligatum obsequi. Sed eamus ad eum. Hoc in omni tribulatione solatium cape, quod ait per Psalmum 90. Deus: Cum ipso sum in tribulatione.*

SABBATHO.

Venit JESUS Bethaniam, ut Lazarum
resuscitet.

1. **V**enit ergò Iesus, & invenit eum qua-
tuor dies in monumento habentem.

Joan. 11. Non illicò Deus adest afflictis re-
bus, sed desperatis: velut dum humana juvare
non possunt remedia, ipse adivisse intelliga-
tur; vel ut nostra quoque, quamdiu possumus,
applicetur industria. Sic in Domino spera, ut
tu quoque ad te juvandum coopereris: sic
cooperare, ut spem totam in solo Deo re-
ponas.

2. *Domine si fuisses hic, frater meus non
fuisset mortuus.* Ibid. Duarum sororum Mar-
thæ & Mariæ hæc est querela, sed modesta &
amica. Errant, si credant, quod absens cor-
pore mortem impedire non potuerit. Potuit;
sed nõ voluit: imo ideo adesse distulit, ut non
velle intelligeretur. Mira res quod Dei vo-
luntatem ad nostram trahere velimus. Op-
positum faciendum est. Divina voluntas est
nostra regula. Si tuam illi perfectè subster-
nas, nihil unquam eveniet mali: quia quàm
illa est Deus, tam malum velle non potest.

3. *Martha vocavit sororem suam, silentio
dicens: Magister adest, & vocat te.* Ib. Quæ
fidelitas Marthæ! Vult participé solatii Ma-
riam, Quod solatium Mariæ? *Magister adest.*

Quæ

Quæ dulcedo? *Vocat te.* Quis effectus & amor Mariæ? *Ut audivit, surgit citò, & venit ad eum.* Estne tuus tantus, ut statim properes, cum te Deus, vel obedientiæ signo, vel bonâ inspiratione vocat? Non detinent te aliquando solatiola humana? Maria autem reliquit Judæos, *qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam.*

DOMIN. XXVI. POST PENTEC.
Lazari resuscitatio.

1. **J**esus ergò ut vidit eam plorantem, infrenuit spiritu, & lachrymatus est. *Dixerunt ergò Judæi: Ecce quomodo amabat eum,* Joan. 11. Ex paucis lachrymis, quas Christus pro Lazaro fudit, colligunt Judæi magnum illius in hunc amorem, quem non capiunt, sed admirantur. Majora pro te fecit Christus: sanguinem fudit, vitam posuit, in Eucharistia seipsum dedit: & amorem nondum intelligis? si intelligeres, redamares: non verbo, sed opere. Hoc certè non satis ostendis. Nam quælia sunt opera tua?

2. *Ait Iesus: Tollite lapidem.* Ibid. Quæ in suscitatione Lazari aguntur, typus sunt eorum, quæ fiunt, ut ab imperfectione tua surgas. Tollendus est lapis, & affectus omnis, qui impedimento esse potest ad resurgendum. Posseset Iesus verbo eum tollere, sed mandat tibi, ut tollas; quia tuam vult cooperationem: tu autem velles, ut se solo te

san-